

ДРОГОБИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА

ЗАТВЕРДЖУЮ
Декан факультету

Ігор СТОЛЯРЧУК
Підпис
 2025 р.

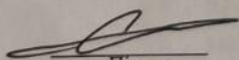
РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ІННОВАЦІЙНА ПОЛІТИКА

Ступінь вищої освіти: магістр
Статус дисципліни: вибіркова
Факультет: фізики, математики, економіки та інноваційних технологій
Кафедра: математики та економіки
Мова навчання: українська
Дані про вивчення дисципліни

Форма здобуття освіти	Обсяг дисципліни: год / кредити ЄКТС	Кількість годин						Курсова робота	Вид семестрового контролю
		Аудиторні заняття					Самостійна робота		
		Разом	Лекції	Лабораторні роботи	Практичні заняття	Семінарські заняття			
Денна	4 / 120	32	16	-	16	-	88	-	Залік

Розробник:

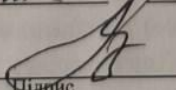

Підпис

Павло СКОТНИЙ, кандидат економічних наук, доцент
Ініціали та прізвище викладача, науковий ступінь та вчене звання

Затверджено на засіданні кафедри математики та економіки.

Протокол від 16 серпня 2025 р. № 12

Завідувач кафедри

Підпис

Тарас ВІЙЧУК
Ініціали та прізвище

Затверджено на засіданні науково-методичної ради факультету фізики, математики, економіки та інноваційних технологій.

Протокол від 26 серпня 2025 р. № 15

Схвалено вченою радою факультету фізики, математики, економіки та інноваційних технологій.

Протокол від 27 серпня 2025 р. № 7

1. МЕТА ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мета вивчення дисципліни: формування у майбутніх фахівців сучасного економічного мислення і системи спеціальних знань та навичок управління інноваційною діяльністю та економічного обґрунтування напрямів інноваційного розвитку з урахуванням сучасних тенденцій розвитку економіки.

2. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

У результаті вивчення навчальної дисципліни «Інноваційна політика» здобувач повинен:

знати:

- ✓ базові поняття теорії інновації та інноваційної діяльності, особливості організації інноваційного процесу, роль і місце інновацій в сучасній соціально-економічній системі;
- ✓ механізми формування та інструменти реалізації інноваційної політики на макро- та мікрорівні;
- ✓ основні методи державного регулювання та стимулювання інноваційної діяльності, у тому числі на регіональному рівні;
- ✓ поточний стан і проблеми розвитку інноваційної системи України та ЄС, правове забезпечення інноваційної діяльності;
- ✓ теоретичні аспекти управління інноваційним розвитком на підприємстві та типологію інноваційних стратегій підприємства;
- ✓ основні показники оцінки ефективності інноваційних проєктів;
- ✓ особливості ринку інновацій.

вміти:

- ✓ виявляти проблеми розвитку середовища інноваційної діяльності, ключові фактори, що стимулюють інноваційну активність і перешкоджають її розвитку;
- ✓ аналізувати й оцінювати показники, що характеризують динаміку і рівень розвитку інноваційної системи;
- ✓ знаходити організаційно-управлінські рішення для реалізації цілей інноваційного розвитку підприємства;
- ✓ виявляти чинники, що визначають сприйнятливість підприємств до інновацій;
- ✓ розробляти бізнес-плани інноваційних проєктів і розраховувати ефективність освоєння інноваційних рішень, виявляти ризики реалізації інноваційних проєктів;
- ✓ виявляти проблеми комерціалізації нововведень, інтелектуальних продуктів та технологій;
- ✓ визначати основні напрями формування та реалізації інноваційної політики на макро- та мікрорівні.

3. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Оцінювання здійснюється за шкалами оцінювання: стобальною, національною і ЄКТС.

А (90 – 100) – «зараховано»: (відмінне виконання лише з незначною кількістю помилок): отримує здобувач, який виявив глибокі знання навчального матеріалу, повністю відтворює програмний матеріал, що міститься в основних і додаткових рекомендованих літературних джерелах; добре орієнтується в засадах та принципах інноваційної політики особливостях організації інноваційного процесу. Має ґрунтовні знання теорії інновації та інноваційної діяльності, добре володіє базовими поняттями. Знає механізми формування та інструменти реалізації інноваційної політики на макро- та мікрорівні; роль і місце інновацій в сучасній соціально-економічній системі; основні методи державного регулювання та стимулювання інноваційної діяльності, у тому числі на регіональному рівні; поточний стан і проблеми розвитку інноваційної системи України та ЄС, правове забезпечення інноваційної діяльності; теоретичні аспекти управління інноваційним розвитком на підприємстві та типологію інноваційних стратегій підприємства; основні показники оцінки ефективності інноваційних проєктів; особливості ринку інновацій. Демонструє високий рівень сформованості умінь щодо: виявлення проблеми розвитку середовища інноваційної діяльності, ключових факторів, що стимулюють інноваційну активність і перешкоджають її розвитку; аналізу та оцінки показників, що характеризують динаміку і рівень розвитку інноваційної системи; знаходження організаційно-

управлінських рішень для реалізації цілей інноваційного розвитку підприємства; виявлення чинників, що визначають сприйнятливість підприємств до інновацій; розроблення бізнес-планів інноваційних проєктів і аналізування ефективності освоєння інноваційних рішень, виявлення ризиків реалізації інноваційних проєктів. Знання студента є глибокими, студент вміє застосовувати знання на практиці, його навчальна діяльність позначена вмінням виявляти проблеми комерціалізації нововведень, інтелектуальних продуктів та технологій, визначати основні напрями формування та реалізації інноваційної політики на макро- та мікрорівні.

В (82 – 89) – «зараховано»: (*вище середнього рівня з кількома помилками*): отримує здобувач, який виявив глибокі знання навчального матеріалу, на необхідному рівні відтворює програмний матеріал, що міститься в основних і додаткових рекомендованих літературних джерелах; добре орієнтується в засадах та принципах інноваційної політики, особливостях організації інноваційного процесу. Має міцні знання теорії інновації та інноваційної діяльності, володіє базовими поняттями. Демонструє необхідний рівень сформованості умінь щодо: виявлення проблеми розвитку середовища інноваційної діяльності, ключових факторів, що стимулюють інноваційну активність і перешкоджають її розвитку; аналізу та оцінки показників, що характеризують динаміку і рівень розвитку інноваційної системи; знаходження організаційно-управлінських рішень для реалізації цілей інноваційного розвитку підприємства; виявлення чинників, що визначають сприйнятливість підприємств до інновацій; розроблення бізнес-планів інноваційних проєктів і аналізування ефективності освоєння інноваційних рішень, виявлення ризиків реалізації інноваційних проєктів. Студент з незначними помилками вміє застосовувати знання на практиці, його навчальна діяльність позначена вмінням виявляти проблеми комерціалізації нововведень, інтелектуальних продуктів та технологій, визначати основні напрями формування та реалізації інноваційної політики на макро- та мікрорівні..

С (75 – 81) – «зараховано»: (*в цілому правильне виконання з певною кількістю суттєвих помилок*): отримує здобувач, який достатньо добре володіє навчальним матеріалом, в основному відтворює програмний матеріал, спираючись на зміст основних рекомендованих літературних джерел; орієнтується в засадах інноваційної політики, знає механізми формування та інструменти реалізації інноваційної політики на макро- та мікрорівні. Демонструє достатній рівень сформованості умінь щодо: виявлення проблеми розвитку середовища інноваційної діяльності, ключових факторів, що стимулюють інноваційну активність і перешкоджають її розвитку; аналізу та оцінки показників, що характеризують динаміку і рівень розвитку інноваційної системи; виявлення чинників, що визначають сприйнятливість підприємств до інновацій; розроблення бізнес-планів інноваційних проєктів і аналізування ефективності освоєння інноваційних рішень, виявлення ризиків реалізації інноваційних проєктів. Студент з певною кількістю суттєвих помилок вміє застосовувати знання на практиці, його навчальна діяльність позначена вмінням виявляти проблеми комерціалізації нововведень, інтелектуальних продуктів та технологій, визначати основні напрями формування та реалізації інноваційної політики на макро- та мікрорівні..

✓ **Д (67 – 74) – «зараховано»:** (*непогано, але зі значною кількістю недоліків*): отримує здобувач, який виявив недостатньо міцні знання навчального матеріалу, із труднощами відтворює програмний матеріал, періодично звертається до матеріалів, що містяться в основних і додаткових рекомендованих літературних джерелах. Не завжди достатньо орієнтується в засадах та принципах інноваційної політики, механізмах формування та інструментах реалізації інноваційної політики на макро- та мікрорівні. Демонструє базовий рівень сформованості умінь щодо: виявлення проблеми розвитку середовища інноваційної діяльності, ключових факторів, що стимулюють інноваційну активність і перешкоджають її розвитку; аналізу та оцінки показників, що характеризують динаміку і рівень розвитку інноваційної системи; виявлення чинників, що визначають сприйнятливість підприємств до інновацій; розроблення бізнес-планів інноваційних проєктів і аналізування ефективності освоєння інноваційних рішень, виявлення ризиків реалізації інноваційних проєктів. За допомоги викладача здатен виявляти проблеми комерціалізації нововведень, інтелектуальних продуктів та технологій; визначати основні напрями формування та реалізації інноваційної політики на макро- та мікрорівні. Студент відчуває труднощі із практичним застосуванням отриманих знань, недостатньо послідовно та обґрунтовано відстоює власну позицію.

Е (60 – 66) – «зараховано»: (виконання задовольняє мінімальні критерії): отримує здобувач, який виявив слабкі знання навчального матеріалу, з труднощами відтворює програмний матеріал, майже не спирається на матеріали, що містяться в основних і додаткових рекомендованих літературних джерелах. Слабко орієнтується в засадах та принципах інноваційної політики, механізмах формування та інструментах реалізації інноваційної політики на макро- та мікрорівні. Демонструє слабкий рівень сформованості умінь щодо: виявлення проблеми розвитку середовища інноваційної діяльності, ключових факторів, що стимулюють інноваційну активність і перешкоджають її розвитку; аналізу та оцінки показників, що характеризують динаміку і рівень розвитку інноваційної системи; виявлення чинників, що визначають сприйнятливість підприємств до інновацій; розроблення бізнес-планів інноваційних проєктів і аналізування ефективності освоєння інноваційних рішень, виявлення ризиків реалізації інноваційних проєктів. Лише за допомоги викладача здатен виявляти проблеми комерціалізації нововведень, інтелектуальних продуктів та технологій; визначати основні напрями формування та реалізації інноваційної політики на макро- та мікрорівні. Студент відчуває труднощі із практичним застосуванням отриманих знань, недостатньо послідовно та обґрунтовано відстоює власну позицію.

FX (35 – 59) – «не зараховано»: виставляється здобувачеві вищої освіти, який виявив незнання значної частини навчального матеріалу, допускає істотні помилки у відповідях на запитання, не вміє застосовувати теоретичні положення під час розв'язання практичних завдань, не спирається на матеріали, що містяться в основних і додаткових рекомендованих літературних джерелах. Частково орієнтується в засадах та принципах інноваційної політики, механізмах формування та інструментах реалізації інноваційної політики на макро- та мікрорівні. Демонструє недостатній рівень сформованості умінь, щодо: виявлення проблеми розвитку середовища інноваційної діяльності, ключових факторів, що стимулюють інноваційну активність і перешкоджають її розвитку; аналізу та оцінки показників, що характеризують динаміку і рівень розвитку інноваційної системи; виявлення чинників, що визначають сприйнятливість підприємств до інновацій; розроблення бізнес-планів інноваційних проєктів і аналізування ефективності освоєння інноваційних рішень, виявлення ризиків реалізації інноваційних проєктів. Не здатен виявляти проблеми комерціалізації нововведень, інтелектуальних продуктів та технологій; за допомоги викладача частково визначає основні напрями формування та реалізації інноваційної політики на макро- та мікрорівні.

F (0 – 34) – «не зараховано»: виставляється здобувачеві, який відтворює незначну частину матеріалу, нечітко уявляє об'єкт вивчення, за допомогою викладача виконує лише елементарні завдання. Фрагментарно орієнтується в засадах та принципах розробки та реалізації інноваційних проєктів, механізмах формування та інструментах реалізації інноваційної політики на макро- та мікрорівні. Демонструє не сформованість умінь щодо: виявлення проблеми розвитку середовища інноваційної діяльності, ключових факторів, що стимулюють інноваційну активність і перешкоджають її розвитку; аналізу та оцінки показників, що характеризують динаміку і рівень розвитку інноваційної системи; виявлення чинників, що визначають сприйнятливість підприємств до інновацій; розроблення бізнес-планів інноваційних проєктів і аналізування ефективності освоєння інноваційних рішень, виявлення ризиків реалізації інноваційних проєктів. Не здатен виявляти проблеми комерціалізації нововведень, інтелектуальних продуктів та технологій; фрагментарно визначає основні напрями формування та реалізації інноваційної політики на макро- та мікрорівні.

4. ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

усні відповіді на практичних заняттях,
контрольні роботи,
індивідуальне семестрове навчальне завдання,
залік.

5. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Розділ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ КОНЦЕПЦІЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.

Тема 1. Сутність та основні поняття інновацій та інноваційної діяльності.

Нововведення та інновації: поняття, сутність, зміст, функції. Класифікація інновацій. Життєвий цикл інновації. Інноваційна діяльність. Інноваційний процес: моделі, етапи. Основні

фактори прискорення та гальмування інноваційних процесів. Інфраструктура інноваційної діяльності.

Тема 2. Місце та роль інноваційної політики в системі регуляторів соціально-економічних процесів.

Місце та роль інноваційної політики в системі регуляторів соціально-економічних процесів. Вплив інноваційної політики на конкурентоспроможність. Принципи інноваційної політики.

Тема 3. Передумови та рівні формування інноваційної політики.

Концептуальні засади формування інноваційної політики. Взаємозв'язок інноваційної політики з науково-технологічною та промисловою політикою.

Розділ II. ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ НА МАКРОРІВНІ.

Тема 4. Державна підтримка інноваційної діяльності в Україні.

Регулювання інноваційної діяльності в Україні. Державна підтримка інноваційної діяльності в Україні. Інноваційна діяльність в Україні. Основні засоби державної підтримки наукової і науково-технічної діяльності. Ринок інновацій та його структура. Трансфер і комерціалізація технологій. Патентно-ліцензійна діяльність.

Тема 5. Інноваційної політики Європейського Союзу.

Еволюція інноваційної політики ЄС. Пріоритети інноваційної політики: соціальні інновації, інновації на робочому місці, обсерваторія бізнес-інновацій, європейське табло інновацій, регіональне табло інновацій. Стратегія досліджень та інновацій ЄС 2020-2024. Аналіз рівня інноваційності країн Європейського Союзу. Сучасні напрямки міжнародного трансферу технологій.

Тема 6. Роль держави у формуванні та розвитку людського капіталу.

Рівні та класифікація людського капіталу. Інвестування в людський капітал. Роль держави в розвитку людського капіталу. Вплив людського капіталу на інноваційний розвиток економіки і суспільства. Значення та застосування людського капіталу.

Розділ III. ІННОВАЦІЙНА ПОЛІТИКА НА МІКРОРІВНІ.

Тема 7. Інноваційна політика підприємства.

Поняття інноваційної політики підприємства. Фактори, що впливають на інноваційну політику підприємства. Типи інноваційних стратегій. Принципи розробки інноваційної стратегії підприємства. Інновації в малому бізнесі.

Тема 8. Управління інноваційним проєктом. Оцінка ефективності та управління ризиками.

Інноваційний проєкт: поняття, основні етапи розробки і реалізації. Управління інноваційним проєктом як процес прийняття і реалізації управлінських рішень. Оцінка ефективності та управління ризиками інноваційних проєктів. Формування портфеля інноваційних проєктів.

Тема 9. Інноваційний потенціал підприємства.

Сутність інноваційного потенціалу підприємства. Елементи інноваційного потенціалу підприємства. Інноваційний потенціал та інноваційна активність. Оцінювання інноваційного потенціалу підприємства. Методика комплексного оцінювання інноваційного потенціалу. Поняття "інтелектуальна власність" і "нематеріальні активи" та особливості управління результатами інтелектуальної діяльності. Інтелектуальні продукти та особливості їх виведення на ринок.

Тематика практичних занять

1. Сутність та основні поняття інновацій та інноваційної діяльності.
2. Місце та роль інноваційної політики в системі регуляторів соціально-економічних процесів.
3. Передумови та рівні формування інноваційної політики.
4. Державна підтримка інноваційної діяльності в Україні.

5. Інноваційна політика Європейського Союзу.
6. Роль держави у формуванні та розвитку людського капіталу.
7. Інноваційна політика підприємства.
8. Управління інноваційним проектом. Інноваційний потенціал підприємства.

ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАВДАННЯ

Індивідуальні завдання мають на меті поглиблення, узагальнення та закріплення знань, які студенти отримують у процесі навчання, а також застосування цих знань на практиці. Індивідуальні завдання оформляються у вигляді реферату. Обсяг – 10-15 аркушів формату А4. Структура індивідуального завдання: вступ, розділи, висновки, список використаних джерел (не менше 7 позицій).

Студент має право запропонувати свою тему індивідуального завдання.

Орієнтовна тематика індивідуальних навчальних завдань

1. Види інноваційних стратегій.
2. Вклад американського економіста Пітера Друкера в розвиток теорії інноваційної економіки і підприємницького суспільства.
3. Внесок Герхарда Менша в теорію інноваційного розвитку.
4. Внесок Йозефа Шумпетера в розвиток інноваційної теорії.
5. Внесок Р. Фостера в розвиток інноваційної теорії.
6. Вплив людського капіталу на інноваційний розвиток економіки і суспільства.
7. Державна підтримка інноваційної діяльності в країнах ЄС.
8. Державна підтримка інноваційної діяльності в Україні.
9. Еволюція інноваційної політики ЄС.
10. Економічна оцінка інновацій та інноваційної діяльності.
11. Інновації та охорона навколишнього середовища.
12. Інтелектуальна власність як об'єкт інноваційного підприємництва.
13. Методи оцінки людського капіталу.
14. Нормативно-правова база інноваційної діяльності в Україні.
15. Особливості інноваційного розвитку в Україні.
16. Особливості маркетингу інновацій.
17. Особливості ціноутворення на науково-технічну продукцію.
18. Пріоритети науково-технічного розвитку ЄС.
19. Пріоритети науково-технічного розвитку України.
20. Роль бізнес-інкубаторів в інноваційній діяльності.
21. Роль НДДКР (науково-дослідних і дослідно-конструкторських розробок) в сучасній економіці.
22. Роль підприємців в інноваційній діяльності.
23. Стиль керівництва і формування інноваційної культури в організації.
24. Сутність технопарків та шляхи їх виникнення.
25. Характеристика ринку науково-технічної продукції.

6. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

При викладанні дисципліни використовуються наступні методи навчання за джерелом передачі та сприймання навчальної інформації:

- словесні (лекція, пояснення, розповідь, бесіда, дискусія, робота з книгою тощо),
- наочні (метод ілюстрацій та демонстрацій),
- практичні (практичні, ділові та рольові ігри, метод мозкової атаки, кейс-метод тощо).

Передбачається використання методів дистанційного навчання:

- відеоконференції в форматі лекцій,
- онлайн дискусії,
- індивідуальне і групове консультування,

- тестування,
- відеозаписи лекцій і практичних занять тощо.

7. ПОЛІТИКА ПЕРЕЗАРАХУВАННЯ КРЕДИТІВ ТА ВИЗНАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ У НЕФОРМАЛЬНІЙ / ІНФОРМАЛЬНІЙ ОСВІТІ

У межах академічної мобільності та розвитку індивідуальної освітньої траєкторії допускається перезарахування кредитів ECTS, отриманих в інших закладах вищої освіти (Положення про організацію освітнього процесу в Дрогобицькому державному педагогічному університеті імені Івана Франка).

Перезарахування кредитів можливе у разі, якщо: змістовне наповнення дисципліни, кількість кредитів та рівень результатів навчання відповідають або є співмірними з відповідною дисципліною освітньої програми; дисципліна пройдена в межах внутрішньої або міжнародної академічної мобільності (наприклад, Erasmus+, подвійний диплом, тощо).

Результати навчання, здобуті здобувачами вищої освіти шляхом неформальної та/або інформальної освіти, визнаються в системі формальної освіти Університету в порядку, визначеному законодавством та нормативними документами Університету (Положення про порядок визнання у Дрогобицькому державному педагогічному університеті імені Івана Франка результатів навчання, здобутих шляхом неформальної та/або інформальної освіти). Під час етапів визнання результатів, здобутих у неформальній та/або інформальній освіті, усі їх учасники зобов'язані дотримуватися Кодексу академічної доброчесності.

8. ЗАВДАННЯ ДЛЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ

Самостійна робота студента з дисципліни у вигляді завдань містить: опрацювання теоретичного матеріалу; виконання завдань згідно з переліком компетенцій, що формуються у межах кожної теми навчальної програми; підготовку до самостійної роботи, підготовку до семестрового контролю.

Перелік питань для самостійного опрацювання:

1. Інфраструктура інноваційної діяльності.
2. Вплив інноваційної політики на конкурентоспроможність.
3. Способи державного впливу на ефективність інноваційних механізмів.
4. Основні засоби державної підтримки наукової і науково-технічної діяльності.
5. Стратегія досліджень та інновацій ЄС 2020-2024.
6. Аналіз рівня інноваційності країн Європейського Союзу.
7. Значення та застосування людського капіталу.
8. Інновації в малому бізнесі.
9. Формування портфеля інноваційних проєктів.
10. Методика комплексного оцінювання інноваційного потенціалу.
11. Стан розвитку українського інноваційного ринку.

9. ФОРМИ ПОТОЧНОГО ТА ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

Письмові контрольні роботи	Усні відповіді на практичних заняттях	Індивідуальне навчальне завдання	Сума
50 (2×25)	30	20	100

Поточна успішність (max = 100) є сумою балів, отриманих студентом за усні відповіді на практичних заняттях (до 30 балів), виконання індивідуального навчального завдання (20 балів) та двох контрольних робіт (по 25 балів).

Оцінювання усних відповідей студентів на практичних заняттях здійснюється за накопичувальною бальною системою. Студент може отримати максимально 30 балів за шість усних відповідей на практичних заняттях, кожна з яких оцінюється у 0,1,2,3,4 або 5 балів.

Дві письмові контрольні роботи (2×25 балів) проводяться після вивчення студентами завершеного за змістом обсягу навчального матеріалу.

Захист індивідуального завдання відбувається за два тижні до завершення семестру у позааудиторний час. Критерії оцінювання індивідуального завдання: повнота розкриття теми – 10

балів, рівень самостійності роботи – 3 бали, якість мовного оформлення, якість бібліографічного опису, наявність посилань на список літератури у тексті роботи – 2 бали, захист індивідуального завдання – 5 балів.

Підсумкова семестрова оцінка з дисципліни визначається як сума балів за поточну успішність (100). Оцінка виставляється за шкалами оцінювання: стобальною, національною і ЄКТС. Залік за талоном №2 і перед комісією проводиться в письмовій формі і оцінюється за стобальною шкалою.

10. ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ, ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Мультимедійне обладнання, пакет програмного забезпечення Microsoft Office, в умовах дистанційного навчання – платформа Zoom.

11. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

а) основна

1. Гордієнко В. О. Управління інноваційними проектами і програмами: навчальний посібник; Міністерство освіти і науки України, Університет митної справи та фінансів. Дніпро : Університет митної справи та фінансів, 2019. 115 с.

2. Гук О.В., Шендерівська Л.П., Мохонько Г.А. Інвестування інноваційної діяльності: навч. посіб. К.: КПІ ім. Ігоря Сікорського, Вид-во «Політехніка», 2022. 186 с.

3. Копитко М. І., Блага Н. В. Управління інноваціями та інвестиціями: навчальний посібник у схемах і таблицях. Вид. 2-ге, допов. і перероб. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2022. 296 с.

4. Кушнірук В. С. Інноваційна політика: опорний конспект лекцій для здобувачів ступеня вищої освіти «магістр» спеціальності 073 «Менеджмент» денної форми навчання / В.С. Кушнірук. – Миколаїв : МНАУ, 2016. — 71 с. - Режим доступу: https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/2277/1/Kushniryk_Innov_polituka.pdf

5. Микитюк П. П. Інноваційний менеджмент: підручник. / П. П. Микитюк, В. Я. Брич, М. М. Шкільняк, Ю. І. Микитюк. – Тернопіль: Економічна думка ТНЕУ, 2019. – 518с.

6. Микитюк П. П. Інноваційний розвиток підприємства. Підручник / за заг. ред. д-р. екон. наук, проф. Микитюка П. П. Тернопіль : ЗУНУ, 2023. 320 с.

7. Мороз О.В. Управління інноваційними процесами на підприємстві. – Львів: Вид-во Львівського університету, 2020. 234 с.

б) допоміжна

1. Гринько П. Л. Управління інноваційним розвитком бізнесу в умовах цифрової економіки: теорія, методологія, практика: монографія. Х.: Видавництво Іванченка І. С., 2020. 342 с.

2. Закон України «Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій» // Законодавство України. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/143-16>.

3. Закон України «Про інноваційну діяльність» від 04.07.2002 № 40-IV. // Оф. Веб-сайт Верховної ради України, сайт «Законодавство України». – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>.

4. Закон України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні» № 433-IV від 08.09.2011. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3715-17>.

5. Закон України «Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки» N 2519-VI (2519-17) від 09.09.2010. / Сайт «Законодавство України». – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/2623-14>.

6. Інноваційний менеджмент: теорія та практика: навч. посіб. / О. А. Гавриш та ін.; Нац. техн. ун-т України "Київ. політехн. ін-т". – Київ : НТУУ "КПІ" : Політехніка, 2016. – 388 с.

7. Проектний аналіз: навчальний посібник / Н. Й. Басюркіна та ін.; за ред. Карпова В. А. Київ: Видавничий дім «Кондор», 2019. 324 с.

8. Скотний П. В. Віртуалізація економіки в інформаційному суспільстві / Павло Скотний // Філософія фінансової цивілізації: людина у світі грошей: зб. наук. пр. / Редкол.: відп. секретар З.С. Скринник. – К. : УБС НБУ, 2019.

9. Скотний П. В. Соціально-економічні системи як надскладні та незамкнуті структури, що розвиваються / Павло Скотний // Філософія фінансової цивілізації: людина у світі грошей: зб. наук. пр. / Редкол.: відп. секретар З.С. Скринник. – К. : УБС НБУ, 2018.
10. Скотний, П. В., Зварич, Б. Я., & Волинський, О. Ю. (2025). Цифровізація як елемент економічного механізму підтримки малого та середнього бізнесу в контексті інтеграції до внутрішнього ринку ЄС. Здобутки економіки: перспективи та інновації, (18). <https://doi.org/10.5281/zenodo.15420217>
11. Скотний, П., Доценко, Т., Горюнова, К., Фалович, Н., & Мазій, Н. (2024). ВПЛИВ ВОЄННОГО СТАНУ НА УПРАВЛІНСЬКІ РІШЕННЯ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ. Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice, 4(57), 197–206. <https://doi.org/10.55643/fcaptp.4.57.2024.4456>
12. Собко О. М. Впровадження інноваційних проєктів з енергозбереження для посилення конкурентоспроможності вітчизняних підприємств / О. М. Собко, І. А. Крисоватий, С. Б. Смерека // Часопис Хмельницького університету управління та права. – 2021. Вип. 1. – С. 108–114.
13. Старченко Г. В. Управління проєктами: теорія та практика : [з використанням MS Excel та MS Project] : навч. посіб. для студентів екон. спец. ВНЗ. Чернігів : Брагинець О. В., 2018. 304 с.
14. Стратегія розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/526-2019-%D1%80#n12>.
15. Чухрай Н. І. Управління інноваціями: навч. посіб. / Н. І. Чухрай, Л. С. Лісовська ; Нац. ун-т "Львів. політехніка". – Львів : Вид-во Львів. політехніки, 2015. – 277 с.
16. Kazimierz W. KRUPA, Wojciech KRUPA, Pawel Skotnyy. Kwantyfikatory innowacyjności Unii Europejskiej i Xpolis (wstępna charakterystyka metody wykorzystanej w raporcie Innovation Union Scoreboard 2013) / Kazimierz W. KRUPA, Wojciech KRUPA, Pawel Skotnyy // Materiały powielone/przed redakcją i składem / Zarządzanie Wartością w Przedsiębiorstwach Strategicznych / Zarządzanie Wartości w Projektach Infrastrukturalnych // XIV Konferencja naukowa z cyklu zarządzanie wartością, uniwersytet Gdański 4-7 października 2014. – Gdańsk-Sztokholm, 2014. – s.1-15
17. Kazimierz W. KRUPA, Wojciech KRUPA, Pawel Skotnyy. Stratyfikacja i Kwantyfikacja innowacji (wstępna analiza raportów IUS i GII) / Kazimierz W. KRUPA, Wojciech KRUPA, Pawel Skotnyy // Recenzovaný nekonferenčný odborný zborník „Transfer znalostí v oblasti ekonomicko-manažérských disciplín”. – Bratislava, 2014. – s. 23-32
18. Pawel Skotnyy, Kazimierz W. KRUPA, Wojciech KRUPA. European innovation (preliminary characterization of the method used in the report innovation union scoreboard 2013 and selected results of measurements) // Vplyv využívania Business Intelligence na výkonnosť podnikov. Vedecký workshop projektu Vega č. 1/0562/14. / Vydavateľstvo EKONOM Dolnozemska cesta 1 852 35 Bratislava, 2014. –s. 202 – 218

в)інформаційні ресурси періодичні видання

1. Електронна версія журналу «Актуальні проблеми економіки»: <https://eco-science.net/>
2. Електронна версія журналу «Економіка України»: <http://economyukr.org.ua>.
3. Електронна версія журналу «Фінанси України»: <https://finukr.org.ua/>
4. Електронна версія журналу «Інноваційна економіка»: <http://inneco.org/index.php/innecoua>

інтернет ресурси

1. Державний комітет статистики України: www.ukr.stat.gov.ua.
2. Державний фонд фундаментальних досліджень: <http://www.dffd.gov.ua/>
3. Національний фонд досліджень України: <https://nrfu.org.ua/>
4. Офіційний вебпортал парламенту України: www.zakon.rada.gov.ua.
5. European Innovation Scoreboard 2020: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/QANDA_20_1150
6. Innovation Union: https://ec.europa.eu/info/research-and-innovation/strategy/past-research-and-innovation-policy-goals/innovation-union_en
7. Research and innovation: https://european-union.europa.eu/priorities-and-actions/actions-topic/research-and-innovation_en

8. Research and innovation strategy 2020-2024: https://ec.europa.eu/info/research-and-innovation/strategy/strategy-2020-2024_en

9. Global Innovation Index 2022 – Ukraine. World Intellectual Property Organization. URL: https://www.wipo.int/edocs/pubdocs/en/wipo_pub_2000_2022/ua.pdf